

πλέον ἐφάνη ἀνάξιος τοῦ ἔρωτός της. Πόσον προθύμως ἡ Σιδωνία θὰ τῷ προσέφερε τὴν βοήθειάν της καὶ θὰ τῷ ἐδείκνυε τὰ ἀναλλοίωτα αἰσθήματά της, ἂν ἠδύνατο νὰ μάθῃ τὸν τόπον της διαμονῆς του! Εἶχον ἔλθῃ γράμματα εἰς τὸν πρῶτον προϊστάμενόν του ἐκ Χικάγου, ἐκ Νέας Υόρκης ἐκ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, καὶ ἐκ διαφόρων μικροτέρων πόλεων τῆς Ἀμερικῆς· ἀλλ' οὐδεμία σταθερὰ διαμονὴ οὐδὲ ἀκριβεστέρη διεύθυνσις ἐφαίνετο ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς του.

Μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της ἡ Σιδωνία ἐζήτησε παντοτρόπως, διὰ τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, διὰ τῶν ἐν ταῖς μεγάλας πόλεσι τῆς Ἀμερικῆς γερμανικῶν προξενείων, ὅπως ἀνακαλύψῃ τὴν διαμονὴν τοῦ ἐρωμένου της, ἀλλὰ πᾶσαι αὐτῆς αἱ ἐρευναι ἀπέβησαν μάταιαι.

Ἀπὸ τῆς φυγῆς τοῦ Ῥοδόλφου εἶχον ἤδη παρέλθῃ δώδεκα ἔτη. Ἡ Σιδωνία ἦτο ἡδὴ υπερτριакοντούτης τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' εἰσέτι διετήρει τὴν φραιύτητα καὶ τὸ νεανικὸν τῆς σφρίγος. Κατὰ τινα ἑαρινὴν ἡμέραν ἐκάθητο παρὰ τὸ παράθυρον καὶ παρατήρει μὲ ῥεμβώδη βλέμματα τὸν ἀνθηρὸν καὶ πρασινίζοντα κήκον τῆς οικίας της, ὅτε αἰφνης ἡ γηραιὰ ὑπέρτρια εἰσελθούσα διέκοψε τὰς ὄνειροπολήσεις της καὶ ἐνεχείρισεν αὐτῇ μίαν ἐπιστολήν, ἣτις ἔφερεν ἀμερικανικὸν γραμματόσημον.

Ἡ Σιδωνία ἔσχισε μὲ τρεμούσας χεῖρας τὸ περικάλυμμα τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἐκτόταξεν ἀμέσως τὴν ὑπογραφὴν. Μεθ' ὅλην τὴν τὴν προσπάθειαν ὅπως μετρίσῃ τὴν συγκίνησιν της, δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστειλῇ ὅξαιαν κραυγὴν χαρᾶς καὶ ἐκπλήξεως. Ἡ ὑπογραφή ἦτο τοῦ Ῥοδόλφου Βερνέρτου. Ἡ δὲ ἐπιστολὴ εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Ἀγαπητὴ μου Σιδωνία.

Δώδεκα ἔτη τῆς δοκιμασίας παρήλθον δι' ἐμέ, καὶ πιστεύω ὅτι ἐξήγγισα ἤδη ἐντελὲς τὸ παῖσμά μου. Δώδεκα ἔτη, πλήρη ἐργασίας, στενοχωρίας, κόπων καὶ μόχθων, πείρας, ἀλλὰ καὶ ἀμοιβῆς ἐπὶ τέλους καὶ ἐπιτυχίας. Φαίνεται ὅτι καὶ ὁ Θεὸς ἐσυγχώρησε τὸ παράπτωμά μου. Διὰ τῆς πολυετοῦς ἐργασίας μου ἔχω ἤδη ἀποκτήσῃ ἱκανὴν περιουσίαν. Ἀλλ' ὁ πλοῦτός μου οὐδεμίαν χαρὰν θὰ μοὶ παρείχεν, ἂν δὲν ἠδυνάμην νὰ τύχω ὑψηλοτέρου καὶ ἐυγενεστέρου σκοποῦ.

Σήμερον παρουσιάζομαι ὡς ἀνεξάρτητος καὶ αὐτεξούσιος, συγχρόνως δὲ καὶ ὡς πολὺπειρος ἀνὴρ, ἀλλὰ καθαρὸς τὴν συνείδησιν, ἐνώπιόν σου, καὶ σὲ ἐρωτῶ, ἂν μὲ ἀγαπᾷς ἀκόμη, ἂν μὲ ἐσυγχώρησες, καὶ ἂν ἐπιθυμῆς νὰ γεινῆς σύζυγός μου. Ἀπάντησέ μου μίαν μόνην λέξιν καὶ θὰ μὲ καταστήσῃς τὸν εὐτυχέστερον ἀνδρῶν τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν πατρίδα βεβαίως δὲν εἰμπορῶ νὰ ἐπιστρέψω, ἀλλ' ἂν συγκατετίθεσο σὺ νὰ ἔλθῃς ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, δὲν θὰ τὸ μετενόεις ποτέ. Σήμερον εἰμαι εἰς θέσιν νὰ σὲ καταστήσω ἀληθῶς εὐτυχῇ· διὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ἀπομάκρυνσιν θὰ εὖρως παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν ἐν τῇ ἀπείρῳ ἀγάπῃ μου. Καθ' ὅσον γινώσκω, δὲν ἔχεις κανένα συγγενῇ, ὅστις νὰ σὲ ἐμποδίσῃ, ἢ χάριν τοῦ ὁποίου νὰ μὴ ἀποφασίσῃς τὸ ταξεῖδιον. Ὅτι μετρώ τὰς ὥρας καὶ τὰς στιγμὰς, μέχρις οὗ λάβω ἀπάντησιν σου, εἶνε περὶ τὸν νὰ σοῦ τὸ εἶπω. Ἐὰν ἔχῃς ἀκόμη πρὸς ἐμὲ ἕνα σπινθήρα τῆς παλαιᾶς ἀγάπης, ἀποφάσισε ταχέως καὶ δὲν θὰ μετανοήσῃς. Σὲ περιμένω πλήρως πόθου καὶ ἀνυπομονησίας. Ὁ σὸς Ῥοδόλφος Βερνέρτ. Νέα Υόρκη, Stranton-Street, No. 480.»

Τὰς τελευταίας λέξεις μόλις καὶ μετὰ βίας ἠδυνήθη νὰ ἀναγνώσῃ ἡ Σιδωνία. Οἱ ὀφθαλμοὶ της ἦσαν πλήρεις δακρύων, ἀφοῦ δὲ ἀνέγνωσε μέχρι τέλους τὴν ἐπιστολήν ἐξερράγη εἰς λυγμοὺς ὑπὸ τῆς υπερμέτρου χαρᾶς. Ἐκάλεσε τὴν γηραιὰν ὑπέρτριαν, τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ τῇ ἀνεκοίνας τὴν χαρμῶσανον εἶδον μετ' ἀκρατήτου χαρᾶς. Ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιφυλάξεως ὁμολόγησεν εἰς τὴν γραιὴν τὸ μυστικὸν τῆς καρδίας της. Οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ἀγαπᾷ τὸν Ῥοδόλφον, οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ τὸν λησμονήσῃ, πάντοτε τὸν εἶχεν εἰς τὸν νοῦν της καὶ εἰς τὴν καρδίαν της, ἀλλὰ δὲν ἠλπίζε πλέον

νὰ λάβῃ εἶδῃσιν παρ' αὐτοῦ. Τώρα οἱ πόθοι της ἐξεπληρώθησαν. Οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἠδύνατο πλέον ἡ Σιδωνία νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν της, ἀλλ' ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ἀπαντήσῃ. Ἡ γηραιὰ ὑπέρτρια διεβεβαίον τὴν κυρίαν της ὅτι δὲν δύναται νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ καὶ ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ εἰς τὰ ἴπτερα τοῦ κόσμου.

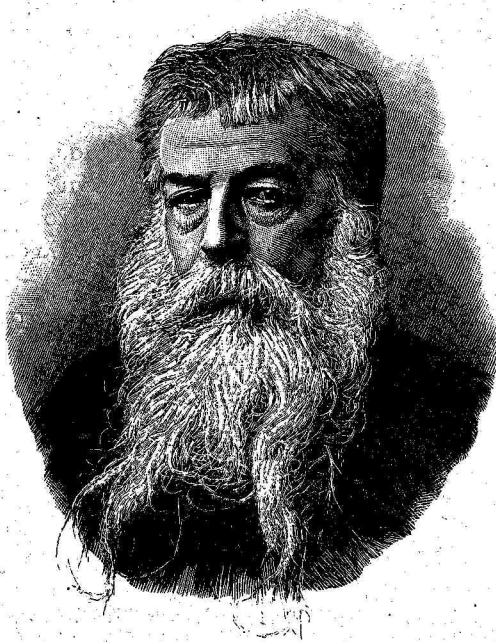
Τώρα πλέον δὲν ἦτο μόνον ἕξ ἂν τῷ κήφῃ ἡ ἀνοιξὶς ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Σιδωνίας. Μόνον ἐκεῖνη, ἣτις εἶχεν ἤδη ἀποβάλλῃ πᾶσαν ἐλπίδα τῆς εὐτυχίας της καὶ τῶρα αἰφνης βλέπει τὸ παλαιὸν τῆς ὄνειρον ἐκπληρούμενον καὶ τὸν ρέχρι, τοῦδε ἀνέφυκτον σκοπὸν της πραγματοποιούμενον, δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίαν τῆς Σιδωνίας.

Ἀπῆντησε λοιπὸν ἀμέσως, μὲ συντομίαν ἀλλὰ μὲ ἀπειρον ἀγάπην καὶ ἐγκαρδιότητα. Ἐγραψεν ὅτι οὐδεμία μεγαλύτερα εὐτυχία ὑπάρχει δι' αὐτὴν εἰ μὴ νὰ ἐνωθῇ μετ' ἐκεῖνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ καρδία της οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ μένῃ πιστῇ, εἰ καὶ ἄνευ ἐλπίδος. Περιέγραψε δὲ ζωηρότατα τὴν προθυμίαν της, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ταξεῖδιον ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Ἀλλὰ μόλις μετὰ ἕνα μῆνα ἔλαβεν ἀπάντησιν παρὰ τοῦ Ῥοδόλφου ἐκ Νέας Υόρκης. Ἐν τῇ ἀπαντήσῃ ταύτῃ ἔλεγεν ὁ Ῥοδόλφος, πῶσον εὐτυχῇ κατέστησεν αὐτὸν ἡ ἐπιστολὴ τῆς Σιδωνίας καὶ μετὰ πόσης ἀνυπομονησίας περιμένει τὴν εἰς Ἀμερικὴν ἀρρίξιν της. Τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Υποθέτω ὅτι δὲν εἶσαι πτωχή, καὶ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρωμαι διὰ τὴν περιουσίαν σου, πρὸς τὸ ἴδιόν σου συμφέρον. Ὅτι οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἔχω ἐπὶ τῆς περιουσίας σου, ἐννοεῖται οἰκοθεν. Ἡ περιουσία, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησα κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, εἶνε πολὺ μεγάλη, ὥστε δὲν δύναται πρὸς αὐτὴν νὰ συγκριθῇ ἡ ἰδική σου. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως πιστεύω ὅτι δὲν θὰ θελήσῃς νὰ τὴν ἀφήσῃς ἐν Γερμανίᾳ. Ἀλλὰ δὲν σὲ συμβουλεύω πάλιν νὰ πωλήσῃς τὰ κτήματά σου ὅπως ὅπως, ἐν βίᾳ. Διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ οὔτε καμμία ζημία εἰς τὰ συμφέρόντά σου, οὔτε καμμία βραδύτης καὶ ἀναβολὴ τοῦ ταξεῖδίου, ἔχεις ἀνάγκην ἐνὸς ἀνδρῶν ἱκανοῦ καὶ ἀξιοπιστοῦ, καὶ τοιοῦτον ἀνδρῶν εἰμπορῶ νὰ σοῦ συστήσω. Ἐλπίζω ὅτι ζῇ ἀκόμη εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ὁ μεσίτης καὶ τσιγαροπώλης Κάλμαν, ἀνδρῶν τιμιώτατος καὶ καὶ φίλος μου πιστός. Εἰς τὸν Κάλμαν ἔχω ἀπειρον

ἐμπιστοσύνην, διότι εἰς αὐτὸν ὀφείλω τὰ πάντα. Ὅτε ἠναγκάσθην νὰ φύγω εἰς τὴν Ἀμερικὴν, αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ σωτὴρ μου· αὐτὸς ἔλαβε τὴν γενναιότητα νὰ μοῦ δώσῃ ὅλα του τὰ χρήματα, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν παραμικρὰν ἐγγύησιν ὅτι θὰ τὰ λάβῃ ὅπισω. Μόλις μετὰ τινα ἔτη κατάρθωσα νὰ τοῦ τα ἀποδώσω. Ἀν ζῇ ἀκόμη, πῆγαινε ἀμέσως πρὸς αὐτὸν καὶ δεῖξέ του αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν. Ἐχω ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι θὰ σοῦ φανῇ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν φέλιμος. Χρήματα μὴ πάρῃς μαζὴ σου 'ς τὸ ταξεῖδι, ἀλλὰ παράδωσέ τα ὅλα εἰς τὸν Κάλμαν, διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὸν ἐν Νέα Υόρκῃ τραπεζίτην μου διὰ μέσου μιᾶς γερμανικῆς τραπεζῆς. Μόλις φθάσῃς ἐδῶ, τὰ χρήματά σου θὰ εὐρίσκωνται πάλιν εἰς τὴν διάθεσιν σου. Εἰς τὸ πλοῖον λάβε μάζῃ σου μόνον τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα χρήματα, ἀλλὰ μὴ πάρῃς οὔτε Check οὔτε συναλλάγματα, διότι εἰς τὰ πλοῖα ὑπάρχον πάντοτε κλέπται καὶ βαλvanιστοὶ. Γράψε μου δὲ ἀμέσως, πότε ἀναχωρεῖς διὰ νὰ γνωρίζω ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀφίξεώς σου. Σὲ περιμένω μὲ ἄκραν ἀνυπομονησίαν. Ἐπεθύμουν, εἰ δυνατόν, ἐντὸς εἰκοσιεσσάρων ὥρῶν νὰ εἶσαι ἐδῶ. Σπεῦσε, ὅσον τὸ δυνατόν, ταχύτερον νὰ ἔλθῃς. Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν εἰμπορεῖς, τῇ βοηθείᾳ τοῦ πιστοῦ μου φίλου, νὰ τελειώσῃς ὅλας σου τὰς υποθέσεις, καὶ ἂν ἐπαφελήθῃς τὸ προσεχέστατον ἀπόπλοιον, ἐλπίζω ὅτι ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς θὰ εἴμεθα διὰ παντός ἡνωμένοι καὶ ἐυδαιμονέστατοι. Γράψε μου λοιπὸν ἀμέσως πότε ἀναχωρεῖς καὶ μὴ λησμονῆς ὅτι ἐν ἑκάστῳ δευτερόλεπτον μέχρι τῆς ἀφίξεώς σου ἀναμετρεῖ μετ' ἀκρας ἀνυπομονησίας ὁ πιστός σου Ῥοδόλφος Βερνέρτος.»

ΜΕΣΣΟΝΙΕ.